

P.Z. br. 338/4

HRVATSKI SABOR
Željko Jovanović
ZASTUPNIK U HRVATSKOM SABORU

Zagreb, 10. listopada 2018.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

Predmet: amandmani na Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti na radu, P.Z. br. 338

Na temelju članka 196. Poslovnika Hrvatskog sabora na Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti na radu, P.Z. 338, podnosim sljedeće

AMANDMANE

I. Na članak 4.

U članku 4. stavak 2. i 3. brišu se.

OBRAZLOŽENJE

Nije potrebno izvršiti dopunu članka kojom se od primjene Zakona izuzimaju fizičke osobe kada je ta fizička osoba ujedno i jedini radnik kod tog poslodavca u okolnostima kada za tog poslodavca ne obavljaju određene aktivnosti osobe na radu. Naime, i ta je fizička osoba, iako je jedini radnik, ipak radnik i obavezan je primjenjivati mjere zaštite na radu radi zaštite vlastitog zdravlja, sigurnosti i života. Mjere zaštite na radu se ne provode zbog poslodavca nego zbog pojedinca, osobe koja radi - za njenu dobrobit i zaštitu. Europska komisija preporučuje državama članicama proširivanje zakonodavstva zaštite na radu na samozaposlene osobe, te naglašava potreba pomaganja poduzećima, posebice mikro te malim i srednjim poduzećima, u poštovanju pravila o sigurnosti i zdravlju na radnom mjestu.

II. Na članak 11.

U članku 11. stavak 1. briše se.

OBRAZLOŽENJE

Prijedlog može pridonijeti snižavanje troška poslodavcu ali ne bitno dok, s druge strane, može prouzročiti daleko veći trošak ako dođe do nesreća i ozljeda na radu zbog nedostatne prevencije i kontinuiranog praćenja stanja i unaprjeđenja zaštite na radu kod poslodavca.

III. Na članak 14.

U članku 14. stavak 1. briše se.

OBRAZLOŽENJE

Povećanje minimalnog broja radnika na koji dolazi jedna osposobljena osoba za pružanje prve pomoći s 20 na 50 nije u službi bolje zaštite na radu. Prva pomoć je ključna pomoć iznenada unesrećenoj ili oboljeloj osobi, na mjestu događaja. Smanjivanje broja osposobljenih radnika za pružanje prve pomoći ne može se smatrati administrativnim rasterećenjem poslodavca. Naime, pojam „administrativno rasterećenje“ podrazumijeva rasterećenje poslodavca od nepotrebnog administriranja za potrebe javne uprave. Ovdje je, međutim, riječ o zaštiti zdravlja i života radnika te će ovo smanjivanje dovesti do gubljenja ljudskih života zbog izostanka pravovremenog i ispravnog reagiranja. Bez obzira na dostupnost medicinskih službi, prijevoznih sredstava i sl. činjenica je da pravovremeno i ispravno reagiranje spašava živote. U svakom trenutku, na svakom mjestu rada, treba biti dostatan broj radnika osposobljenih za pružanje prve pomoći i sadašnja je razina (20 radnika) previsoka i zapravo nepotrebna jer je formalna. Potrebno je fokusirati se na suštinu, na svako radno okruženje i osigurati bar jednu osposobljenu osobu na nekoj lokaciji, pogonu, trgovini, a ne robovati formi odnosno minimalnom broju radnika. Osposobljavanje radnika za pružanje prve pomoći provodi samo jednom i nema obveze za poslodavca da isti postupak ponavlja u nekom roku. Izloženost opasnostima svakoga radnog dana tijekom osam sati rada (različiti uvjeti rada, strojevi, alati i dr.) bez dovoljnog broja osposobljenih radnika za pružanje prve pomoći – doista će za posljedicu imati rast broja smrtnih slučajeva ili ozljeda na radu s teškim posljedicama.

IV. Na članak 18.

U članku 18. stavak 2: U stavku 2. članka 65. Iza riječi „hitna medicinska pomoć“ briše se riječ „i“ i umjesto nje dodaje riječ „ili“.

OBRAZLOŽENJE

U predloženom zakonskom rješenju propisuje se kumulacija uvjeta tj. da je istovremeno radniku pružena hitna medicinska pomoć i da je zadržana na liječenju u zdravstvenoj ustanovi, a smatramo da je dovoljno da bude ispunjen jedan od uvjeta da poslodavac bude dužan obavijestiti inspekciju rada o smrtnoj ili teškoj ozljedi na radu (dakle, u slučaju postojanja jednog, bilo kojeg, od dva uvjeta, a ne oba kumulativno).

V. Na članak 19.

U članku 19. stavak 4. riječi „tri sata“ brišu se i umjesto njih dodaju riječ „šest sati“.

OBRAZLOŽENJE

Povjerenik radnika za zaštitu na radu treba imati pravo na naknadu plaće za najmanje šest sati tjedno. Naime, radi se o izabranom predstavniku radnika kojem je zadatak štititi i promicati interese radnika u području zaštite na radu. Ovim prijedlogom se status povjerenika radnika za zaštitu na radu usklađuje i izjednačava sa statusom članova radničkog vijeća, još jednim oblikom radničkih predstavnika, pa smatramo opravdanim i izjednačiti i pravo na naknadu plaće povjerenika radnika za ZNR s odredbom stavka 2. članka 156. Zakona o radu.

VI. Na članak 33.

Članak 33. se briše.

OBRAZLOŽENJE

Bilo kakva analiza, da je provedena, pokazali bi da Zavod ima godišnji proračun 3 mil. kuna, što znači da se za aktivnosti Zavod na godišnjoj razini izdvajaju 2,00 kune po zaposlenom. Zavod se u proteklom kratkom razdoblju, po mišljenju stručne javnosti i zainteresiranih dionika, potvrdio kao nezaobilaznim čimbenikom jačanja, razvoja i unaprjeđivanja zaštite na radu u Republici Hrvatskoj.

Željko Jovanović